

N:o 243.

Af Herr Pehr Pehrsson från Gefleborgs län: Om ändring i § 23 af Kongl. Förordningen den 26 Oktober 1866, angående villkoren för försäljning af brännvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker.

Som fattigdomen allt mer och mer tycks tilltaga i vårt land och derigenom ständigt öka de fattigvårds-utgifter, som i såväl landskommunerna som städerna blifva allt mer och mer tryckande, hvartill, efter mitt förmenande, förbrukningen af spirituösa drycker till största delen bidrager; och då det är känt och erkänt, att städerna draga deraf en större inkomst än landskommunerna, oaktadt landtbefolkningen deraf får vidkännas om icke drygare så åtminstone helt visst lika stora olägenheter, och som städerna genom sina ofta många minuterings- och utskänkingsställen tillskyndar omkringliggande kommuner en ökad fattigvård, hvilket ingen torde med skäl kunna förneka, i följd hvaraf jag är förvissad derom, att städernas respektive representanter i förening med Riksdagens öfrige ledamöter beredvilligt skola medverka för en billigare och rättvisare fördelning af minuterings- och utskänkingsafgiften, som torde uteslutande rättvisligen böra efter här nedan föreslagna grunder komma fattigvårdsstyrelserna inom länens alla kommuner tillhanda, för att till de fattigas understöd användas; så får på grund häraf jag vördsamt föreslå, att Riksdagen beslutar den ändring i 24 § Kongl. Maj:ts nädiga förordning angående villkoren för försäljning af brännvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker af den 26 Oktober 1866, att densamma bör ega denna lydelse:

Utaf de afgifter, som enligt denna förordning inflyta för minuthandel med och utskänkning af brännvin, vare sig i stad eller å landet, insättes för hela länet sammanlagda beloppet i landtränteriet, för att genom Vår Befallningshafvande fördelas på länets samtliga kommuner i förhållande

till hvarderas folkmängd. Hvad kommunerna sålunda tillfaller, användes till de fattigas underhållande inom staden eller socknen.

Uti den stad, som icke deltagar i landsting, tillfaller hela afgiften staden.

När enligt § 23 rättighet meddelas till bränvinsutskänkning på passagerarefartyg, skola därför belöpande utskänkingsafgifter räknas till den stad eller det län, hvarest rederiet har sitt hufvudsäte.

Om remiss härå till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1868.

Pehr Pehrsson
från Gefleborgs län

N:o 244.

Af Herr Johan Olsson från Calmar län: Om ändring af 2 § 1 mom. af Kongl. Förordningen den 13 Juli 1853 angående fattigvården i Riket.

Ibland de många klagomål, som på sednare tiderna rättvisligen höras inom samhället och som torde påkalla Riksdagens behjertande och uppmärksamhet, intages oundgängligen ett af de första rummen af dem, hvilka högljudt upphävas öfver de alltmer ökade kommunala utskylderna och bland dessa ingå i väsendtlig mån de tillväxande utgifterna för fattigvården. Att vilja försöka helt och hållet afhjelpa detta onda står lika litet i min som för närvarande någon annans förmåga, och jag har långt ifrån för afsigt att vilja föreslå någonting sådant. Men mycket kan dock hjälpas och förbättras genom en enkel förändring, och det är just på en sådan jag vill fästa uppmärksamheten.

Att fattigvården, sådan den nu är organiserad, skall icke allenast kräva alltmer ökade utskylder och slutligen alldeles växa oss öfver hufvudet motser fosterlandsvännen med allvarligt bekymmer. Så länge hela kommunens befolkning är skyldig att proportionerligt lika bidra till en gemensam fattigvård, skall följ-